

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01088/2011-01

Дана: 15.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **М.Р. из Новог Сада**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 15.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **М.Р. из Новог Сада** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00655/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

М.Р. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Новом Саду, а пријаву за избор подноси за Основни, Виши и Привредни суд у Новом Саду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да њени резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума, јер је имала у 2006.години 28,30% укинутих одлука а што је условљено джим одсуством услед боловања, а да је у тој години радила тек од маја месеца, као и услед промене реферата са парничне на извршну, као и да је у тој години радила и у Одељењу у Жабљу, а у погледу остварења судијске норме истиче да је у 2006.години имала 127,21%, у 2007.години 186,42%, а у 2008.години 149,09%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 655 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по њеној пријави налазила на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00520/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 655 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка достојности, стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 6, 7 и 14 став 1 тачка 3 и члана 14 став 2 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

Сумња у стручност образовала се на основу чињенице да је у 2006.години имала у И материји 28,30% укинутих одлука што је знатно више од просека суда који је износио 14,61%.

Током посматраног периода имала је и више основаних притужби странака.

У предмету И.бр.971/04 а која је упућена Председнику Општинског суда у Новом Саду, под бројем Су 40/08-1070 од 28.08.2008.године дужник је указао да је дозвољено извршење недопуштено, јер је у наведеном извршном предмету правоснажним решењем Општинског суда у Новом Саду посл.бр.И.6015/93 од 18.02.1994.године одложено извршење до правоснажног окончања парнице, ради утврђивања недопустивости извршења.

Парница ради проглашења да је извршење одређено цитираним решењем извршењем недопуштеним покренута је и води се под број П.7267/03, поступак до подношења притужбе није окончан.

Подносилац приговора је без обзира на постојање напред наведеног правоснажног решења о одлагању извршења закључком од 08.08.2008.године наложила спровођење извршења иселјењем дужника из стана.

Председник суда је обавестио притужиоца да је уочена неправилност у поступању судије те да је на њу указао судији у границама својих овлашћења.

У предмету И.4977/06 упућена је притужба на рад подносиоца приговора Председнику суда, поверилац обавештава судију да је намирио дуг у целости а подносилац приговора и поред тога одређује вештачење којем се противи поверилац у приговору, наводећи да га је судија одредио без његовог пристанка.

Из ових предмета се види да је поступање судије у предмету последица недовољне стручности.

Имајући у виду наведено доводи се у оправдану сумњу стручност, оспособљеност и достојност подносиоца приговора, јер подносилац приговора не поседује вештине које омогућавају ефикасну примену правничких знања у решавању судских предмета и савесност и узорност као моралне особине које судију чине достојним судијске функције.

Високи савет судства је приликом оцењивања стручности и оспособљености кандидата за судију прибавио податке од Основног суда у Новом Саду и извршио увид у наведене притужбе странака а податке о раду судије је сагледао на основу статистичких података, које садржи образац – извештај о раду судија (Т2) и извештаја Министарства правде а на основу члана 15 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију, престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године, у смислу члана 101 став 1 Закона о судијама.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила жалбу Уставном суду, оспоравајући исту у целости.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности

судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 26.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Новом Саду, увидом у спис Општинског суда у Новом Саду број VI Су 40/07-940, И.1630/07, И.4977/06, И.971/04, VI Су 40/08-1070 навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је навела да Високи савет судства није доказао да не испуњава критеријуме и мерила прописане за избор на судијску функцију. Указује да први састав Високог савета судства није ни вршио увид у предмете који су у одлуци наведени и поводом тога се позива на допис Основног суда у Новом Саду. У погледу укинутих одлука да је Високи савет судства имао обавезу да њен квалитет рада сагледа на трогодишњем нивоу а не да закључак о испуњености критеријума стручности заснује на једној години. Поред тога укупан квалитет њеног рада у 2006.години износио је 19,76% укинутих одлука, што је испод 25%. Поред тога наводи да се у погледу квалитета рада не ради о одлукама у извршној материји већ се евидентирани одлуке из ранијег периода, а из парничне материје у којој је пре тога поступала. Наводи да је у току 2006.године радила као испомоћ у одељењу у Жабљу, касније и била задужена тим предметима. Даје примере за изабране судије у погледу квалитета рада и из тога закључује да је имала знатно бољи квалитет рада у односу на њих, па да је из тог разлога дискриминисана. У погледу изражене сумње у испуњеност критеријума достојности, указује да исто није доказано и да је поступала у предметима по закону и по судијској савести, па се о предметима детаљније изјашњава.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност као судија Општинског суда у Новом Саду и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

И предмета у раду 1577 од тога пренетих 1229, решено 411 нерешених на крају 1166 од тога старих 321, 53 ожалбене 34 потврђене, 4 преиначене или 7,55% и 15 укинутих или 28,30%.

Ив предмета у раду 2204 од тога пренетих старих 117 решених 615 нерешено 1589.

Ипв предмета у раду 69 решено 35- нерешено 34.

Остварење норме 127,21%.

2007.године

И предмета у раду 1913, решено 1381 нерешено 532 од тога 198 старих, 104 ожалбених 83 потврђене, 2 преиначене и 19 укинутих или 18,27%.

Ив предмета у раду 20977 решено 14076 предмета нерешено 6901

Ипв предмета у раду 138 решено 111 нерешено 27.

Остварење норме 186,42%

2008.године

И предмета у раду 1642 од тога пренетих старих 198 решено 1207 предмета и 279 старих нерешено 435 од тога 138 старих, 118 ожалбених 108 потврђених, 4 преиначене и 6 укинутих или 5,08%.

Ив предмета у раду 15227 решених 9493 и 1826 старих нерешено 5734 од тога 957 старих

Ипв предмета у раду 223 решено 148 од тога старих 7 нерешено 75 од тога 8 старих.

Укупно остварење норме 149,09%.

Увидом у спис Општинског суда у Новом саду број VI Су 40/07-940 се утврђује да се притужба односи на поступање подносиоца подносиоца приговора у предмету тог суда број И.1630/07, а притужба је оцењена као неоснована.

Увидом у списе Општинског суда у Новом Саду број И.4977/06 се констатује да је подносилац приговора као поступајући судија истом предмету по предлогу повериоца Ј. Р. против дужника Ј. Ј. за дан 21.03.2007.године заказала рочиште, исто одржала у присуству повериоца који по питању остатка потраживања није желео да се изјасни, па је сходно томе одредила финансијско вештачење као даље доказивање, на шта је поверилац изјавио да не жели да плати трошкове вештачења. Поднеском од 21.03.2007.године поверилац је предлог повукао па је исти обустављен решењем од 22.03.2007.године.

Поводом предмета И.4977/06 није поднета званична притужба.

Увидом у предмет Општинског суда у Новом саду број И.971/04 се констатује да је поступак започет 08.09.1993.године. Решењем од 18.02.2004.године усвојен је предлог трећег лица за одлагање извршења до правоснажног окончања поступка ради утврђења извршења недопуштеним. Решењем од 27.03.2003.године предлог дужника за обуставу поступка је одбијен. Закључком од 13.04.2004.године одређен је наставак поступка тај закључак доноси судија Б.М. По интервенцији дужника и трећег лица обзиром да парнични поступак није окончан отказивана су рочишта ради спровођења извршења. На основу извештаја тог суда под бројем П.2313/03 је утврђено да поступак у тој правној ствари није окончан. У предмету подносилац приговора први пут поступа од 08.08.2008.године и доноси закључак о спровођењу извршења. Након одлученог захтева за изузеће подносилац приговора је одредила прекид поступка решењем од 11.09.2008.године, а предмет архивирала дана 26.03.2009.године.

Увидом у спис Општинског суда у Новом Саду број VI Су 40/08-1070, се констатује да је притужбу поднео дужник путем свог пуномоћника а да је поводом истог председника суда обавестио подносиоца притужбе да је подносиоцу приговора као поступајућем судији указао на уочене неправилности у поступању, а у границама овлашћења председника суда.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Подносилац приговора је само у 2006.години имала незадовољавајући квалитет рада, јер је имала у материји И укинутих 28,30% укинутих одлука, што је изнад 25% укинутих одлука, јер је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија у општинском суду у грађанској материји има задовољавајући квалитет рада уколико проценат укинутих одлука у односу на број разматраних одлука пред Вишим судом не прелази 25%. На основу овог статистичког податка није се могао донети потпун закључак о стручности подносиоца приговора, већ се закључак да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности могао оценити и увидом у предмете у којима је поступала, као и уско везано за разлоге о испуњености критеријума оспособљености.

Основано је изражена сумња у испуњеност критеријума оспособљености. Подносилац приговора је у посматраном периоду поступала у извршној материји, у предметима извршења на основу извршен и веродостојне исправе, али и поступајући по приговорима у другом степену Ипв предметима.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи однос нерешених старих

предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступала, за то су дати примери, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала остварења оријентационе норме, али је у раду имала знатан број нерешених старих предмета, поготово у материји Ипв, у којој је и Законом прописана хитност у поступању. Подносилац приговора је у више предмета поступала неадекватно и супротно процесним правилима, па тиме не само довела у сумњу своју оспособљеност и стручност већ и достојност, јер услед неадекватним поступањем, словљеног недовољним познавањем материјалног и процесног права, али и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свести о потреби проучавања предмета, нарушила је и свој углед као судије, али и углед суда.

Подносилац приговора из датих примера очигледно је поступала супротно законским одредбама. Треће лице у поступку је имало стечено право, дакле да се поступак извршења одлаже до правоснажног окончања парничног спора ради проглашења извршења недопуштеним. Парница је била у току у тренутку када је подносилац приговора наложила судском извршитељу да спроведе извршење. Предмет извршења је испражњење и предаја стана. Тек након што јој је председник суда указао да крши процесна правила, да одеђује спровођење извршења супротно закону, одређује прекид у поступку. Дакле подносилац приговора је или била свесна да крши процесне одредбе или процесне и материјалне одредбе не познаје па је наложила незаконито поступање. У другом предмету је одредила вештачење иако је поверилац јасно изјавио да нити предлаже нити тражи вештачење, нити жели да сноси трошкове вештачења. У таквој ситуацији била је дужна да пре него одреди вештачење позове за предујам трошкова вештачења, а уколико странка трошкове не положи да поступак обустави из тог разлога. Подносилац приговора је управо супротно поступала, што опет указује на недовољно познавање процесног права.

Ова поступања су изазвала и оправдане реакције странака и учесника у поступку, а наступање штетних последица у поступку спречена су тек интервенцијом председника суда, па тиме је подносилац приговора нарушила и свој и углед суда, јер су странке оправдано изразиле сумњу у стручност и поузданост подносиоца приговора као судије.

Поред ових чињеница, а које указују на сумњу у оспособљеност и достојност, из статистичких података је утврђено да је подносиоцу приговора у материји Ипв остао знатан број нерешених старих предмета. У овим предметима законом је наложено хитно поступање, а имајући у виду да је и сам поступак извршења хитан. Подносилац приговора у овим предметима не само да није поступала хитно већ и у неразумно дугом року. Тиме подносилац приговора поред тога што је поступала несавесно, својим непоступањем допринела да поступци трају неразумно дуго, односно странкама искључиво својом кривицом нарушила право на суђење у разумном року. Поред тога све изнете чињенице, тежина последица које је пропустила подносиоца приговора наступила или је могла да наступи да није спречена, је по оцени Високог савета судства такве тежине да би оправдало покретање дисциплинског поступка против подносиоца приговора и у том поступку изрицање подносиоцу приговора озбиљне санкције.

Дакле из датих разлога оборена је основано претпоставка оспособљености, а како је утврђено и неадекватно и нестручно поступање подносиоца приговора у предметима које је условљено непознавањем процесног и материјалног права, оборена је основано и претпоставка стручности, јер је управо и условљена познавањем материјалног и процесног права.

Из изнетих разлога Високи савет судства је нашао и да је основано оборена претпоставка достојности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић